

Sygn. akt XIV K 128/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku XIV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Edyta Sokołowska

Prokurator : Dominik Pietrzak

Protokolant: Małgorzata Żmuda Trzebiatowska

po rozpoznaniu w dniach 4 lutego 2016r, 21 czerwca 2016r , 22 lipca 2016 roku, 25 sierpnia 2016 roku sprawy

1. **K. L.**

syna B. i G. z d. K.

urodzonego (...) w L.

2. **G. D.**

syna B. i T. z d. M.

urodzonego (...) w L.

3. **J. D. (1)**

syna B. i T. z d. M.

urodzonego (...) w L.

oskarżonych o to, że:

I. W dniu 27 listopada 2014 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu , z budynku tuczarni, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci metalowych kojców i drzwiczek w ilości 14 sztuk o wartości 50 złotych każdy , tj. mienia o łącznej wartości 700 złotych, czym działali na szkodę Spółki Rolnej (...) sp. z.o.o w G., przy czym G. D. dopuścił się tego czynu w okresie pięciu lat od dobytca w dniach 3 listopada 2010 roku do 19 czerwca 2012 roku i od 9 maja 2013 roku do 22 czerwca 2013 roku kary łącznej 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 5 października 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 626/11 za przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, zaś J. D. (1) dopuścił się tego czynu w okresie pięciu lat od odbycia w dniach 30 marca 2013 roku do 29 września 2014 roku kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 958/11 za przestępstwo z z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

tj. K. L. o czyn z art. 278 § 1 kk

G. D. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

J. D. (1) o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. W dniu 27 listopada 2014 roku w miejscowości S. Gmina S., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci 14 sztuk arkuszy blachy trapezowej ocynkowanej o łącznej wartości 476 złotych, czym działali na szkodę R. R., przy czym G. D. dopuścił się tego czynu w okresie pięciu lat od dobytcia w dniach 3 listopada 2010 roku do 19 czerwca 2012 roku i od 9 maja 2013 roku do 22 czerwca 2013 roku kary łącznej 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 5 października 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 626/11 za przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, zaś J. D. (1) dopuścił się tego czynu w okresie pięciu lat od odbycia w dniach 30 marca 2013 roku do 29 września 2014 roku kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 958/11 za przestępstwo z z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

tj. K. L. o czyn z art. 278 § 1 kk

G. D. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

J. D. (1) o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

1. uznaje oskarżonego ***K. L., G. D. i J. D. (1)*** za winnych popełnienia zarzucanych im w pkt. I i II aktu oskarżenia czynów, tj. przestępstw z art. 278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk w odniesieniu do K. L. oraz przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk w odniesieniu do G. D. i J. D. (1), przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk, i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk skazuje oskarżonych:

- K. L. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

- G. D. na karę roku pozbawienia wolności;

- J. D. (1) na karę roku pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. L. kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;

3. na podstawie art. 73 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk oddaje oskarżonego K. L. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

4. na podstawie art. 63 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk zalicza oskarżonemu G. D. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. zatrzymania w dniach 27.11.2014r, 28.11.2014r i 29.11.2014r, zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 63 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 §

1 kk zalicza oskarżonemu J. D. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. zatrzymania w dniach 27.11.2014r, 28.11.2014r i 29.11.2014r, zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/23/14 poz. 1-5, 10-11;

7. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić pokrzywdzonemu Spółce Rolnej (...) sp. z.o.o w G. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr I/23/14 poz. 6-9;

8. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt XIV K 128/15

UZASADNIENIE

- STOSOWNIE DO TREŚCI ART. 424 § 3 KPK W ZW. Z ART. (...) KPK UZASADNIENIE OGRANICZONO DO CZĘŚCI WYROKU DOTYCZĄCEJ OSKARŻONEGO J. D. (1) W ZAKRESIE PODSTAWY PRAWNEJ WYROKU ORAZ PODJĘTYCH ROZSTRZYGNIEĆ

UZASADNIENIE

J. D. (1) został uznany za winnego tego, że:

- w dniu 27 listopada 2014r w G. , działając wspólnie i w porozumieniu z K. L. i G. D. , z budynku tuczarni, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci metalowych kojców i drzwiczek w ilości 14 sztuk o wartości 50 zł każdy, tj. mienia o łącznej wartości 700 złotych, czym działał na szkodę Spółki Rolnej (...) sp.z.o.o w G., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia w dniach 30 marca 2013r do 29 września 2014r kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 958/11 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, tj. czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

- w dniu 27 listopada 2014r w miejscowości S. Gmina S. działając wspólnie i w porozumieniu z K. L. i G. D., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci 14 sztuk arkuszy blachy trapezowej ocynkowanej o łącznej wartości 476 zł, czym działał na szkodę R. R., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat od odbycia w dniach 30 marca 2013r do 29 września 2014r kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 31 maja 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 958/11 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, tj. czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

J. D. (1) ma 47 lat, posiada wykształcenie podstawowe, bez wyuczonego zawodu, jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, pozostaje w konkubinacie, posiada na utrzymaniu pięcioro osób: konkubinę i czworo dzieci, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo, był wielokrotnie karany, w tym odbywał karę pozbawienia wolności, w warunkach recydywy.

- Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 31.05.2012r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 958/11 Sąd skazał oskarżonego J. D. (1) na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, (za czyny z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk), którą to karę oskarżony odbył w czasie od dnia 30 marca 2013r. do dnia 29 września 2014r. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 24 lipca 2014r. J. D. (1) został zwolniony z okresu próby do dnia 25 lipca 2017r.

W toku postępowania sądowego w niniejszej sprawie przeciwko J. D. (1) zostały wydane kolejne prawomocne wyroki za przestępstwa, z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 k, tj. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Sławnie z dnia 20 listopada 2015r. został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (sygn.. II K 86/15)

Podstawa prawna wyroku:

Z materiału dowodowego, w szczególności z wyjaśnień oskarżonych, w tym oskarżonego K. L. oraz zeznań pokrzywdzonych, wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony J. D. (1) dopuścił się zarzucanych mu czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, działając wspólnie i w porozumieniu z G. D. i K. L.. Istota współsprawstwa dotyczy sytuacji, gdy dwie lub więcej osób, działając razem, w porozumieniu, realizuje czyn zabroniony, przy czym owo porozumienie może mieć miejsce przed lub w trakcie realizacji czynu zabronionego, co powoduje, że wyczerpuje się w uzgodnieniu popełnienia wspólnie przestępstwa. Nie budzi wątpliwości Sądu, że oskarżeni działali razem i w porozumieniu, skoro K. L. zapewnił oskarżonym środek transportu, realizował plan podwiezienia do miejsca popełnienia obu czynów, a na znak oskarżonego J. D. (1) przyjechał po nich, pomagając ładować skradzione mienie ruchome na samochód, zaś oskarżeni J. D. (1) i G. D. przy użyciu narzędzi rozmontowywali kradzione mienie, wynosili z miejsca, w którym się znajdowało i załadowywali na samochód. Czyn zabroniony popełniony wspólnie z inną osobą (art. 18 § 1 kk) wystąpił na gruncie niniejszej sprawy w odniesieniu do oskarżonego K. L., albowiem nawet nie biorąc bezpośredniego udziału w czynności sprawczej tego czynu- swoim zachowaniem zapewnił realizację uzgodnionego z pozostałymi oskarżonymi wspólnego przestępczego zamachu. /tak: postanowienie SN z dnia 20.04.2004 roku, sygn. V KK 351/03 – OSNKW 2004/5/53). Znamię współsprawstwa realizuje się bowiem nie przez wymóg, aby każdy ze współuczestników dokonał wszystkiego, co należy do znamion danego przestępstwa, decydujące jest natomiast to, czy współdziałający dążyli do tego samego celu wspólnymi siłami (communi auxilio) w ramach wspólnego porozumienia (communi consilio) – tak też postanowienie SN z dnia 10.03.2006 r., sygn. V KK 293/03 – OSNwSK 2006/1/570. Porozumienie może być zaś zawarte nie tylko przed akcją przestępczą, ale i w jej trakcie, w sposób wyraźny lub dorozumiany.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozostawił najmniejszej wątpliwości, że oskarżony J. D. (1) w sposób świadomy dążył do tego samego celu co pozostali współsprawcy, obejmując swoim zamiarem urzeczywistnienie wszystkich znamion czynów zabronionych.

Określone w dyspozycji art. 278 § 1 k.k. przestępstwo kradzieży jest przestępstwem umyślnym, a do jego znamion należy zabór w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Jest to przestępstwo zaliczane do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w tym przypadku jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Następuje to z momentem objęcia rzeczy przez sprawcę w faktyczne władanie, celem jej przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Cel przywłaszczenia oznacza zamiast postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem poprzez doprowadzenie do stanu posiadania, sprzedaży, darowania go innej osobie, czy porzucenia. /tak: wyrok SN z dnia 5 maja 2000 roku, sygn.. V KKN 409/97, Orz. Prok i Pr 2000, Nr 4/ Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia tego występku z zamiarem ewentualnym. Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu.

Sąd ustalił, iż w niniejszej sprawie oskarżony przejawiał zamiar bezpośredni kierunkowy kradzieży metalowych elementów przeseł oraz metalowych arkuszy blach trapezowych, albowiem dzień przed inkryminowanym zdarzeniem umówił się z pozostałymi współoskarżonymi na objazd okolicznych miejscowości, w celu poszukiwania złomu i jego dalszej odsprzedaży, zaś jego dalsze zachowanie wskazywało, iż cel ten realizował, nie bacząc, iż mienie to stanowiło czyjąś własność, bo znajdowało się na terenie konkretnych nieruchomości, nie zaś przy śmietnikach czy w innych miejscach, które mogłyby wskazywać, że jest to mienie niczyje i porzucone. Czyny powyższe J. D. (1) popełnił nadto w warunkach recydywy zwykłej, bowiem popełnił je w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawiania wolności za popełnione podobne przestępstwa umyślne tj. przestępstwa przeciwko mieniu.

Czyny popełnione przez oskarżonego J. D. (1) w dniu 27 listopada 2014r. zakwalifikować należało jako stanowiące z mocy art. 91 § 1 kk ciąg przestępstw, albowiem obydwie przypisane oskarżonemu czyny zostały popełnione w podobny sposób (kradzież elementów nadających się na złom z cudzych nieruchomości), w krótkich odstępach czasu (w ciągu tego samego dnia), zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny.

W tym miejscu należy również zwrócić uwagę na zmianę przepisów kodeksu karnego, a która nastąpiła od czasu popełnienia przestępstwa przez oskarżonego do czasu orzekania w sprawie ustawą z dnia 20 lutego (...). o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2014 roku, poz. 396. Opisanego powyżej czynu oskarżony dopuścił się w dniu 27 listopada 2014r., a więc przed wejściem w życie w/w ustawy. Jednakże Sąd orzekając w przedmiotowej sprawie zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 kk zastosował przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym bezpośrednio przed zmianami ustalonymi przez wskazaną wyżej ustawę, jako względniejsze dla sprawcy. Upřednio obowiązujące przepisy w tym względzie są bowiem dla oskarżonego J. D. (1) korzystniejsze (obecne brzmienie art. 63 § 1 kk skutkowałoby w zaliczeniu oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności jedynie dwóch dni rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, podczas, gdy brzmienie tego przepisu obowiązujące w czasie popełnienia przez niego czynów pozwalało na zaliczenie mu na poczet kary pozbawienia wolności trzech dni), a tym samym w całości należało zastosować jedną ustawę, czyli bezpośrednio obowiązującą przed zmianami ustalonymi ustawą z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. /Dz. U. z 2014 roku, poz. 396)-albowiem jest ustawą korzystniejszą dla oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego J. D. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. I i II aktu oskarżenia czynów, tj. przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk w, przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk, i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustawy (Dz.U z dnia 20 marca 2015r poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 kk skazał go na karę roku pozbawienia wolności;

Przystępując do wymiaru kary, Sąd miał na względzie dyrektywy jej wymiaru opisane w art. 53 i 58 § 1 k.k., w tym przede wszystkim wychowawcze działanie kary oraz cele zapobiegawcze wyrażające się w dążeniu do wyeliminowania u oskarżonego zachowań godzących w przyjęty porządek prawny, a mających swe źródło przyczynowe w lekceważącym podejściu do norm i zakazów obowiązujących w społeczeństwie.

Przystępując do wymiaru kary Sąd potraktował jako okoliczności obciążające wobec oskarżonego J. D. (1) wysoki stopień winy, popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy podstawowej, upřednia wielokrotna karalność, dopuszczenie się zamachu na sferę cudzej własności, działając umyślnie, z zamiarem kierunkowym osiągnięcia korzyści majątkowej, okazując brak poszanowania dla pracy i dorobku innych osób. Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał częściowe przyznanie się oskarżonego do winy (w zakresie popełnienia zarzucanego im w punkcie I części dyspozytywnej wyroku czynu), nieznaczne rozmiary wyrządzonych szkód, odzyskanie skradzionego mienia przez pokrzywdzonych;

W ocenie Sądu brak jest aktualnie najmniejszych podstaw do tego, aby skorzystać z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego J. D. (1). Do takiej oceny skłania jednak przede wszystkim nagromadzenie wobec niego szeregu okoliczności obciążających, w tym dopuszczenia się przypisanych oskarżonemu czynów w warunkach recydywy podstawowej, upřednie wielokrotne karanie za przestępstwa, w tym z art. 278 § 1 kk na kary bezwzględnego pozbawienia wolności. Powyższe dowodzi na wysoki stopień demoralizacji w/w oskarżonego, gdyż nawet orzeczone upřednio kary pozbawienia wolności, także w postaci bezwzględnej, i to nawet kary do tej pory odbyte, nie wdrożyły ich do praworządnego życia, a to świadczy o braku pozytywnej prognozy co do jego zachowania w przyszłości.

Z tego też powodu, choć sam wymiar kary pozwalałby na jej warunkowe zawieszenie, przy uznaniu w oparciu o art. 4 § 1 k.k., iż ustawa obowiązująca przed w/w nowelizacją jest dla niego względniejsza, to z przyczyn powyższych, nie było ku takiemu rozstrzygnięciu najmniejszych podstaw.

Zdaniem Sądu, orzeczona kara, jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, stopnia jego winy, wyrządzonych szkód, i jako taka winna osiągnąć wobec niego cele zapobiegawczo-represyjne, wdrażając go we właściwy sposób do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego, jak też cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na mocy art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu J. D. (1) na poczet orzeczonej kary jednej roku pozbawienia wolności okresu rzeczywistego zatrzymania w/w oskarżonego w sprawie w dniach 27.11.2014, 28.11.2014 i 29.11.2014r, mając na względzie czas zatrzymania zgodnie z protokołami zatrzymania w aktach sprawy.

Z mocy art. 44 § 2 kk Sąd orzekł przepadek przedmiotów, które służyły do popełnienia przestępstwa, uznanych za dowód w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 01.12.2014r. i szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 1-5, 10-11, tj. kombinerki z pomarańczową rękojeścią, szczypce z niebieską rękojeścią, kombinerki z pomarańczowo- przezroczystą rękojeścią, brzeszczot koloru niebieskiego, klucz monterski typu F. oraz piła ręczna do cięcia metalu koloru pomarańczowego, piła ręczna do cięcia metalu koloru siwego (skorodowana).

Z mocy art. 230 § 2 kpk Sąd nakazał zwrócić pokrzywdzonej Spółce Rolnej (...) z o.o. w G. przedmioty stanowiące jej własność, uznane za dowód w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 01.12.2014r. i szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych pod poz6-9, tj. odcinki metalowych rur wyciętych z konstrukcji kojca.

Natomiast z mocy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego J. D. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, mając na uwadze jego sytuację materialną i rodzinną.

W tym miejscu wskazać należy, iż z uwagi na konieczność dodatkowego ustalenia wysokości kosztów w zakresie wynagrodzenia obrońcy z urzędu, rozstrzygnięcie w tym zakresie zapadło w odrębnym postanowieniu, zgodnie z treścią art. 626 § 2 kpk.

Z/

1. odnot. w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego J. D.
3. z wpływem lub do prawomocności;